

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. S. Joannis virtutes. Num. 1. Humilitas. 2. Zelus. 3. Reliquæ virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

sciens Mundum sui non immediatè esse capacem; præmisit magnum sui adventus præparatorem; qui corda Judæorum ad Christi receptionem disponeret. Dionys. Carthuf. hic.

Cùm audieris, quòd fuerit *missus à Deo*; nihil privatum, vel humanum, dicere putes, sed divina omnia. Et idcirco etiam Angelus dicitur: Angeli enim virtus est, nihil proprium dicere. Theophylactus in I. Joan.

§. V.

S. Joannis varia laudes.

PRæcellit cunctis, eminet universis, antecedit prophetas, supergreditur Patriarchas; & quisquis de muliere, inferior est Joanne. S. Ambr. l. 65. de Nat. S. Joan. B. Idem habet S. August. l. 64. in Nat. S. Joan.

Joannes scholâ virtutum, magisterium vitæ, sanctitatis forma, norma justitiæ, virginitatis speculum, castitatis exemplum, poenitiæ via, peccatorum venia. -- Joannes major homine, par Angelis, Legis summa, Apostolorum vox, silentium Prophetarum, Lucerna Mundi, Præcursor Judicis, Christi metator, Domini testis, totius medius Trinitatis. S. Chrysol. hom. 16. in Matth. 15.

Considerate Monachi dignitatem vestram: Joannes princeps vestri est dogmatis, ipse Monachus. Idem hom. de S. Joan. B.

Complementum est omnium Prophetarum. Sanct. Macarius hom. 28. de Sanct. Joan. B.

Veniat, veniat Præcursor Verbi, Sacerdotij speculum, sanctitatis exemplum, Evangelistarum princeps, clausula Prophetarum. S. Chrysol. l. 86.

Nascitur major homine, par Angelis, tuba coeli, Præco Christi, arcanum Patris, Filij nuntius, signifer superni Regis; peccatorum venia, Judæorum correctio, vocatio Gentium; & ut proprie dicam, Legis, & gratiæ, fibula. Id. l. 91.

Idem vocat S. Joannem: Regem sapientem, egregium Judicem, censorem morum &c. l. 173.

Charitatis liber, vitæ via, Martyrum decus, patientiæ fastigium, & poenitiæ propalator. Sanct. Laur. Just. l. in Nat. Sanct. Joan.

Archidux Novi Testamenti. S. Cyrill. Jerof. Catech. 10.

Quid existis videre in deserto? Etsi moretur in desertis; non est tamen arundo deserti, sed cedrus paradisi, columna coeli, gloria generis humani, miraculum Mundi. Guarricus l. 4. de eodem.

§. VI.

S. Joannis Prædicatio.

VOx clamantis. Matth. 3. 3. Animas credentium præparabat, in quibus ambulaturus erat Dominus; ut purus in vijs purissimis ambularet, dicens Levit. 26. 12. *habitabo in eis, & inambulabo; & ero Deus ip-*

sorum &c. S. Hier. in Matth. l. 1. c. 3. Ita legit S. Hieron.

Decollavit eum in carcere. Marci 6. 27. Cujus gratiâ Herodes non jussit Joannem in convivio intus occidi, & major illi fuisse voluptas? timebat, nè præfens vifus omnes suo aspectu mutaret. S. Chrysol. hom. 28. in 2. Cor. 12. Convivas ad sobrietatem traduceret vultus pietatem spirans; regem ad misericordiam inflecteret, ad revocandam capitis sententiam cogeret, extorqueret lacrymas, afflaret castitatis amorem. Arcones in l. 3. Disc. 13.

Venit in omnem regionem Jordanis prædicans. Luc. 3. 3. Cœlestia Præcursor dogmata audierat in deserto, quæ non reclusit pectore avarus fons; sed venit in omnem regionem Jordanis, alijs prædicans baptismum poenitiæ. Edocens, auditores verbi debere in concionatores converti, alijs proferentes, quæ audierunt. Ecolobar tr. Coll. Chr. Sect. 2. Obs. 1. Primus universam Ecclesiam catechizat. Guarricus l. 1. de eodem.

Vox clamantis. Joan. 1. 23. S. Joannes totus erat vox; ejus paupertas, austeritas, vita tota, erat vox; omnia clamabant, omnia sanctitatem, & virtutem, prædicabant. Diez conc. 3. D. 3. Adv.

Erat lucerna ardens, & lucens. Joan. 5. 35. Ardens in se, lucens alijs; ardens increpando, lucens instruendo. Hugo Card. in Gen. c. 28. Lucet Joannes tanto utique clarius, quanto amplius fervet; tanto verius, quanto minus appetit lucere. S. Bernardus l. 3. de verb. If. Lucebat alijs, quia ardebat. S. Thom. Vill. de eodem. conc. 2.

§. VII.

S. Joannis virtutes.

Num. I.

Humilitas.

EGO vox clamantis. Joan. 1. 23. Cur Joannes de se non dicit, quòd sit filius Zachariæ; sed quòd sit vox? Poterat Joannes multis titulis dicere, quòd esset Zachariæ, Doctor, Præco, & Præcursor Domini: his tamen ommissis, de se tantum ait, quòd sit vox. I. vox est quidam quasi sonus, & veluti quidam aer, res tenuissima. Et hoc de se humilis spiritus Joannis testatur, 2. omnibus speciosis titulis prætermisissis, Joannes tantum de se ait: *ego sum vox*: ita ut neque Sacerdotalis dignitas, nec prophetalis auctoritas, nec Angelica sanctitas, in eo attendenda esset; sed hoc tantum, quòd sit Dei vox; seu, quòd Dei voce loquatur: nec enim in Doctore consideranda est persona, sed quòd vires Dei gerat. Sylveira hic.

Amicus sponsi, qui stat. Joan. 3. 29. Quare stat? quia non cadit. Quare non cadit? quia humilis est. Ille Præcursor Domini in solida petra stabat, dum ait: *non sum ego Christus*, non sum ego sponsus &c. V. Beda hic.

Ille erat lucerna &c. Joan. 5. 35. Lucerna Joannes esse dicitur ob suam præcipuam humilitatem, suique contemptum. Cum enim tanta esset virtus, ut à populis Christus crederetur; confessus est Christum, & se minimè negavit, quis esset. Sanct. Laurent. Just. de eodem.

Num. II.

Zelus.

Mittens duos ex Discipulis suis ait &c. Matth. 11. 2. An dubitavit Joannes? minimè. Cur ergo Discipulos mittit ad Dominum quæsiturus: *tu es, qui venturus es?* S. Hilarius: non suæ, sed Discipulorum, ignorantia consulti Joannes minus: præclari enim Præfatis, Domini, ac patrisfamilias, est, subditos, ac filios suos, ad Dominum adducere. Escobar t. 3. Coll. Chr. Obs. 7.

Volebat Joannes Discipulos suos Christo adjungere: tanquam si providus pater moriens filios suos consignet tutori: desiderabat enim vivens plenam fidem videre Discipulorum. Auth. Imp. hic.

Num. III.

Reliquæ virtutes.

Ex Novo.

Esca autem ejus erat locusta, & mel, sylvestre. Matth. 3. 4. S. is probabiliter S. Isidorus Pelusiota, Euthymius, Dionys. Carth. Albertus M. testantur, quasdam esse herbas, seu arborum folia, quæ in illis partibus dicuntur locustæ. Et Brochardus, in lib. de sancta terra, asserit, se in Palæstinæ monasterijs, quæ Jordani sunt vicina, herbas sæpe edisse, quas ibi Monachi locustas vocant. S. Hier. l. 2. adv. Jovin. S. Hilarius, S. Thomas, Theophilaclus, Beda, asserunt, locustas, quas Joannes edebat, fuisse animalia satis nota: nam inter cibos mundos Lex locustas numerat. Levit. 11. 22. & ijs Judæi utebantur cum sale; Joannes verò solum sole siccatas. Sylveira hic q. 27.

Arundinem ventò agitatum? Matth. 11. 7. Negatur, quia Joannes arundo ventò agitata fuerit: quoniam mentis ejus fortitudinem nulla humani oris aura flecebat. Nos enim, si

laudibus erigimur, aut vituperationibus humiliamur, arundo ventò agitata fumus. Gregor. l. 9. ep. 39.

Qui preparabit viam tuam ante te. Matth. 11. 10. Vatablus, & Hebr. *verret*, seu *emundabit viam tuam*. Fuerunt, teste Cyrillo. l. 1. in Joan. c. 7. qui falsò dixerunt, Joannem natura, non hominem fuisse, sed Angelum; in specie tamen humanæ naturæ prædicantem apparuisse. Auth. Imp. hom. 27. puto, quòd gloriosior est Joannes, quia homo fuit, & propter virtutis meritum Angelus est vocatus; quam si nomine Angelus, & naturâ, fuisset. Angelus enim hoc ipsò, quòd Angelus, non est virtutis præmium, sed naturæ proprietas. Iste autem mirabilis est, qui in humana natura Angelicam sanctitatem transgressus est; & obtinuit, quod non habebat natura, per gratiam.

Omnes existimabant, Joannem esse Christum: quoniam in moribus, & in vita, in habitu, & sancta conversatione, alijs omnibus dissimilis erat. S. Eusebius Emis. D. 4. Adv.

Elisabet impletum est tempus pariendi, & peperit filium. Luc. 1. 57. Tempus iletur infantia; quia infantia impedimenta nescivit. Et ideo in Evangelio nihil super eo legimus, nisi ortum ejus, & oraculum; exultationem in utero, vocem in deserto. Neque enim ullam infantia sensit ætatem, qui supra naturam, supra ætatem, in utero positus matris, à mensura perfectæ coepit ætatis plenitudinis Christi. S. Ambros. hic de eodem.

Ex Patribus, & alijs.

Antè Deo cœpit vivere, quàm sibi. Sanct. Chrysol. l. 91.

Vita, & mores, S. Joannis, forma, atque descriptio, quædam sunt Monachorum. S. Ephrem. Paræn. 1.

Joannes de virtutum quatuor Cardinalium possessione, & ornatu, commendatur. In vestitus asperitate temperantia notatur; in lumborum succinatione fortitudo; in mellis comestione prudentia. Demum in aliorum eruditione, & sui ipsius, respectu Christi humiliatione, justitia. Gerson Lect. 2. in Marc.

TITULUS XX.

S. JOANNES EVANGELISTA.

§. I.

Figuræ.

Fluvijs egredibatur de loco voluptatis. Gen. 2. 10. Joannes magnus paradisi fluvius, qui ex principali sui fontis origine profluens spualentia deserta humanarum mentium irrigat. Petrus Dam. l. 1. de Sanct. Joanne.

Pater appellavit eum Benjamin. Gen. 35. 18. Est S. Joannes Benjamin, id est, filius doloris; quia tempore summi doloris genitus est sub Cruce. *Ecce filius tuus.* Rachel B. V. Osorius in die S. Joan.

Ascendit Jonathas, manibus, & pedibus reptans; & armiger ejus post eum. 1. Reg. 14. 13. S. Joannes ad Crucem.

Ddd dd 3

Facies